

Til lovforslag nr. L 329. Betænkning afgivet af Erhvervsudvalget den 16. juni 1993

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning

(Ændring af bestemmelser om bankens udlån og personale)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til finansministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Der er af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og det stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Et *tredje mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men vil dog stemme for det af Venstre stillede ændringsforslag. Samtidig bemærker Fremskridtspartiet følgende:

I flere år har det været en udbredt praksis, at regeringen aftalte med kommunerne, at de skulle holde skatterne i ro. Hvert år kunne man imidlertid konstatere, at aftalen ikke blev overholdt. Sidst det gik galt, var regeringens

»straf«, at kommunerne blev pålagt at betale renter af de lån, de havde optaget i Hypotekbanken.

Dette lovforslag vil betyde, at kommunerne får adgang til at lånefinansiere endnu flere af deres aktiviteter med den følge, at kommende generationer af skatteydere kommer til at bære byrden for de store udgifter, der afholdes i disse år.

Lånefinansiering af offentlige udgifter er aldeles uhensigtsmæssig og skal helt undgås. I stedet skal det sunde princip om at sætte tæring efter næring være den økonomiske ledesor i den offentlige sektor. Det er aldeles uforiskammet over for de næste generationer, at vi i disse år frådser løs. Det betyder faktisk, at vi spiser af kommende generationers velfærd. Kan man tænke sig noget mere asocialt?

Lovforslaget skal derfor ikke vedtages, men i stedet erstattes af et krav om, at kommunerne stopper låntagningen, tilbagebetaler allerede optagne lån og derefter ikke afholder flere udgifter, end indtægterne kan bære.

Det betyder selvfølgelig, at politikerne lokalt må vælge, om de vil nedsætte udgifterne (og hvor er der rigeligt at skære i i de over 600 mia. kr., det offentlige i alt bruger i år), eller om de vil præsentere lokalbefolkningen for en skatteregning, der viser, hvad det koster med de mange frådserier.

Fremskridtspartiet vil i Folketinget og lokalt anbefale, at skatterne ikke stiger, men tværtimod nedsættes. Den naturlige følge heraf er